

Депо дитячих мрій про велику залізницю

Робота на Львівській дитячій залізниці триває увесь календарний рік: із жовтня по квітень в теоретичному режимі, з травня по вересень – у практичному. Четверо майстрів і один старший майстер виробничого навчання разом із начальником Львівської дитячої залізниці стають для понад 700 юних залізничників досвідченими наставниками не лише в професійних питаннях, але й у суто життєвих. Адже гурток юного залізничника – чи не єдиний безкоштовний у Львові, тож найбільшою популярністю користується у дітей-сиріт, напівсиріт, у дітей із малозабезпечених сімей. Тому саме дитяча залізниця часто стає для них тим острівцем щастя, де панує добре слово, людяне ставлення і привітність. Відповідно в дітей з'являється потяг до знань та любов до залізниці. Аби зрозуміти механізм роботи дитячої залізниці, потрібно сюди прийти і побачити все на власні очі.

... Улітку дитяча залізниця працює тричі на тиждень – у середу, суботу і неділю, та найбільш людно тут у вихідні. Кожен робочий день для юних залізничників розпочинається з того, що майстри виробничого навчання проводять інструктаж з питань техніки безпеки, розстановку юних залізничників по робочих місцях – хтось працює стрілочником, хтось черговим по станції, а хтось стає машиністом.

– Ми даємо дітям можливість спробувати попрацювати під час виробничої практики на різних посадах, щоб вони краще зрозуміли, яка робота їм до душі, – розповідає в.о. начальника Львівської дитячої залізниці, старший майстер виробничого навчання з дисципліни "Колія та колійне господарство" Ярослав Оліярник. – Робоча зміна триває з 12-ї до 14-ї години та з 15-ї до 16:30. Після закінчення зміни обов'язково проводимо підсумкове заняття, на якому обговорюємо, хто як працював, робимо зауваження, даємо настанови... Діти, які працюють у неділю, отримують під час обідньої перерви сік і печиво – про це подбало керівництво та профспілка Львівської

дирекції залізничних перевезень.

– Ярославе Васильовичу, розкажіть, як відбувається навчальний процес?

– Упродовж двох років юні залізничники вивчають основні складові роботи залізниці – рух поїздів, роботу локомотивного, вагонного, колійного господарств та автоматики і СЦБ, а на третій рік діти самостійно обирають спеціальність, якої хотіли б досконало навчитися, і працюють за цією спеціальністю під час виробничої практики, – пояснює Ярослав Оліярник. – Діти дисципліновані, адже маємо заняття з охорони праці й безпеки руху, щоразу перед початком робочої зміни наголошуємо, що залізниця – це зона підвищеної небезпеки, і дисципліна повинна бути вищою, ніж у військових.

Дівчата-машиністи

Майстер виробничого навчання з організації руху поїздів Галина Котеньова

за п'ять років напрацювала власний підхід до дітей і впевнена: якщо знайти порозуміння з дітьми, то вони будуть відповідально ставитися і до навчання, і до роботи під час практики, і на них можна буде у всьому

покластися. Галина Петрівна на різних заходах, що відбуваються на дитячій залізниці, виконує роль ведучої, тож і через це вона подобається дітям ще більше.

– Є категорія дітей, які відповідальні у всьому, – наголошує пані Галина. – Упродовж трьох років начальником зміни був Дмитро Крочак, хороший, здібний хлопець, та тепер він став студентом Львівського технікуму залізничного транспорту, тож доведеться підбирати іншого юного залізничника, який його замінить і буде мені у всьому допомагати. Діти дуже люблять нашу залізницю, тому є такі, що приходять не о 10-й годині, а значно раніше. Дівчат серед юних залізничників близько 30 відсотків, серед них є такі, яким подобаються чоловічі професії, наприклад, професія машиніста. У нас уперше є дві юні залізничниці, які бачать себе в майбутньому машиністами. Яна Козак успішно, навіть краще за хлопців, склала іспит з перевірки теоретичних та практичних знань (будова локомотива, знання електричної схеми локомотива, будова та робота автогальма та інше) і вже має посвідчення машиніста. Вікторія Коробова також склала іспит, незабаром отримас права і зможе працювати на тепловозі. Звичайно, у цьому їм допомагатиме машиніст-інструктор, який закріплений за дитячою залізницею.

Росте достойна зміна

Майстер виробничого навчання з дисципліни "Локомотиви та локомотивне господарство" Юрій Маланчук

на дитячій залізниці працює найдовше – понад 10 років, тому досвіду праці з дітьми у нього найбільше. Юрій Ярославович добре пам'ятає, як сам шість років займався на дитячій залізниці, тож, мабуть, найкраще розуміє тих хлопчаків, які поступово освоюють тонкощі непростого залізничної справи. Після закінчення Львівського технікуму залізничного транспорту він неодноразово за власним бажанням приходив сюди і проводив відкриття і закриття руху поїздів, інші заходи, тому, коли йому запропонували тут працювати, одразу погодився. Працюється Юрію Маланчуку цікаво, хоча й не легко.

– Якщо хтось говорить, що з дітьми працювати легко, це не зовсім так, – говорить пан Юрій. – Та якщо спілкуватися з дітьми щиро, бути з ними на рівних, то тоді все стає до ладу, зникають труднощі, робота виконується сумлінно і відповідально. Як результат – маємо здібних дітей, серед яких Олександр Архипов, який цього року на інтелектуальному конкурсі виборов звання найрозумнішого юного залізничника Львівської дитячої залізниці. Володя Зубко торік зайняв третє місце серед юних колійників України на Всеукраїнському зльоті юних залізничників. Свого часу серед наших вихованців був Назар

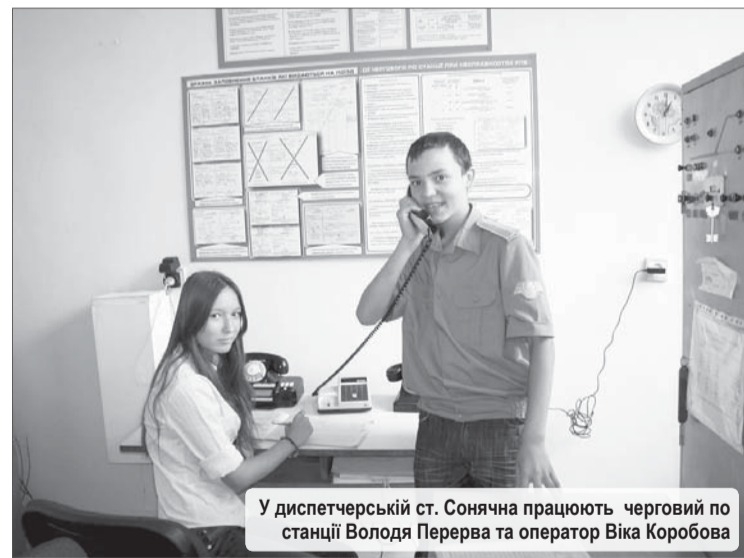
Шевчук, який не одного машиніста-інструктора здивував вправною роботою на тепловозі.

Багато добрих слів було сказано про наймолодших юних залізничників, яких, як виняток, взяли до гуртка юного залізничника. П'ятикласник Ляоня Гілевський настільки мріяв бути в числі юних залізничників, що одного дня прийшов сюди сам і особисто попросив дозволу тут займатися. Дев'ятирічний Роман Семенов із захопленням розповідає, що на дитячу залізницю його запросив старший за нього юний залізничник Володя Литвин, з яким познайомився через Інтернет. Тож тепер хлопці працюють і стрілочниками, і оглядачами вагонів та все ж мріють опанувати найромантичнішу, на їхню думку, професію машиніста. Проте машиністами мріють бути не всі. Одинадцятикласник Ігор Луцик, наприклад, мріє стати провідником і наступного року вступатиме до залізничного училища чи технікуму. Його ровесник Максим Городецький бажає навчатися у вищому залізничному закладі за спеціальністю "Будівництво залізниць".

Покращилася навчальна база дитячої залізниці. Тепер у класах є наглядна інформація на кож-

гу побачити, наскільки потужна матеріальна база у Харкові, Дніпропетровську, Донецьку, – говорить в.о. начальника дитячої залізниці Ярослав Оліярник. – Там залізниці повністю забезпечені оргтехнікою, комп'ютерами, кожен майстер виробничого навчання має ноутбук, завдяки якому може наглядно показати матеріал із кожного розділу теми. Розуміємо, що сьогодні нелегко з коштами, та про дітей мусимо дбати найперше, адже саме вони стануть нашою трудовою зміною в недалекому майбутньому. А діти наші пишаються тим, що належать до когорти юних залізничників, тому із задоволенням одягають залізничну форму, у ній ідуть додому через усе місто. Буває, навіть чіпляють собі на погони зірки – залежно від того, хто скільки років пропрацював на дитячій залізниці.

Не забувають про дитячу залізницю і колишні вихованці – нинішні студенти залізничного технікуму. Їх часто можна тут побачити, вони допомагають наводити порядок, за потреби щось підремонтують, підкрутують, чого ще не вміють юні залізничники. Через це їх називають помічниками майстрів. Має дитяча залізниця і своїх фанатів. Серед

У диспетчерській ст. Сонячна працюють черговий по станції Володя Перерва та оператор Віка Коробова

ну тему – з плакатами допоміг Львівський технікум залізничного транспорту, а також Львівська дистанція колії, локомотивне депо Львів. Двоє студентів-випускників залізничного технікуму в рамках дипломної роботи виконали для дитячої залізниці схему теплового ТУ-2, тож тепер майстрам простіше пояснювати, як працює тепловоз.

– Відвідуючи інші дитячі залізниці України, ми мали змо-

них – Юрій Дякович, який упродовж шести років тут навчався. Цього року він вступив до технікуму.

– Юрій мав велике бажання вивчати залізничну справу, яку роботу йому не доручали б, усе виконував справно, – наголошує Юрій Маланчук. – Посади цього хлопця в тепловоз, електровоз на магістральній залізниці, поїде зі знаннями справи, бо знає, що таке генератор, двигун, читає електричні схеми тощо.

(Закінчення на 6 стор.)

